

[Ellemann-Jensen]

stået lige på vippen, nå ja, så kan man måske være lidt mere tilskyndet til at gå videre til domstolene, end hvis der forelå en enstemmig afgørelse fra landsskatteretten.

Det er for øvrigt i den forbindelse vigtigt at sikre, at man nu også sørger for, at den enkelte skatteyder er meget nøje orienteret om sine videre ankesmuligheder i systemet.

Vi finder derfor i venstre, at der er god grund til at tage disse problemer op til en nærmere drøftelse i skatte- og afgiftsudvalget, og i forbindelse med behandlingen af de to lovforslag, der ligger her, kan vi give tilsagn om at medvirke til en dybtgående undersøgelse og til en fordomsfri diskussion af problemerne.

Kallesøe (KF):

Spørgsmålet skal efter konservativ opfattelse ses i en større sammenhæng, herunder skatterådenes stilling som en ren klageinstans i henhold til den nye skattestyrelseslov. Beskikkelsesgrundlaget for rettens medlemmer og dermed rettens sammensætning adskiller sig jo væsentligt fra domstolenes og gør en stillingtagen vanskelig.

Ubegrundede dissenser er efter min opfattelse ikke noget værd, og måske bør hele spørgsmålet udskydes, til skattestyrelsesloven har virket i nogen tid, således at man bliver i stand til at vurdere virkningerne af de ændringer, som loven medfører i ligningssystemet og klageinstansfølgen.

Vi må også vurdere nogle af de faktorer, som er i strid med hinanden. Det er mængden af sager og dermed ekspeditionstiden. Det er hensynet til skatteydernes vurdering af deres egen sag. Det er administrationens størrelse og en smidig og rimelig afvikling af sagerne på en måde, som er tilfredsstillende for alle berørte parter. Disse ting mener jeg man skal drøfte, for at man kan træffe en afgørelse, og derfor vil vi behandle sagen i udvalget.

Bollmann (CD):

Vi har her to lovforslag, der er meget forskellige, men dog drejer sig om det samme emne, nemlig om der skal offentliggøres dissenser i landsskatterettens kendelser. Den reelle forskel er for mig at se hovedsagelig, på hvilken måde dissenser i givet fald skal

offentliggøres, altså om retsmedlemmernes navne skal offentliggøres.

Det principielle i forslagene må betragtes positivt, nemlig at en klager får mulighed for at blive orienteret om, hvorvidt der er afgivet begrundet dissens. Jeg kan være enig i de betragtninger, der er fremført om, at en sådan oplysning kan være vejledende for klageren, når han skal afgøre, om han vil gå videre med sagen.

Der har i debatten ude omkring været betænkeligheder med hensyn til, om en sådan oplysning ligefrem ville opfordre til øget interesse for at bringe en sag for domstolene. Efter min opfattelse er dette stærkt overdrevet, men selv om flere vil benytte rettens vej, kan det ikke begrunde, at man skal afskære klagerne fra disse vejledninger.

Et helt andet spørgsmål er, om det er det rigtige tidspunkt at gennemføre en lovændring på. Det kan ikke være nogen hemmelighed, at arbejdspresset i landsskatteretten er stort, og at gennemførelse af de foreliggende ideer – uanset formen – vil medføre meget ekstraarbejde. Det må vel også være rimeligt at pege på, at vi nu har fået en ny skattestyrelseslovgivning, som først skal have lov til at virke helt igennem, før man egentlig kan se, om behovet fortsat vil være det samme.

Endelig må det efter CDs opfattelse også være rimeligt at understrege, at landsskatteretten ikke er en domstol; det er der flere ordførere der har været inde på.

I øvrigt har hr. Glensgård været inde på at kalde arbejdet venstrehåndsarbejde, eller at nogle betragtede det som venstrehåndsarbejde. Jeg synes, det var en ret stærk bemærkning, og jeg synes også, han skylder en forklaring på, hvor han har denne opfattelse fra.

Konklusionen for CDs vedkommende må være, at selv om vi principielt har sympati for ideerne, så finder vi ikke tidspunktet heldigt valgt, men vi vil gerne være med til at se nærmere på det i skatte- og afgiftsudvalget.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti er glad for, at disse to lovforslag er blevet fremsat. Det kan være meget godt at få belyst problemet med to forskellige lovforslag. Hvad der taler for, at dissens skal afgives, er for det første efter vores opfattelse den tendens henimod offent-